

Skibsførereksamen. Undervisningen til denne Eksamen, der kun vil kunne tages af den, der har bestaaet den almindelige Skibsførereksamen, vil dels give yderligere Kendskab til tidligere lærte Fag, dels omfatte forskellige nye Fag.

Med Hensyn til den af Udvalget foreslaaede Ordning af de mindre nautiske Eksaminer skal bemærkes, at denne Ordning maa ses i nøje Sammenhæng med de paagældende Bestemmelser i Udkastet til Lov om Sønæringen m. m. Det er i de almindelige indledende Bemærkninger anført, at der indenfor Sejlskibsrederikredse næres stærke Ønsker om en Udvidelse af Grænserne for den indskrænkede Fart. Disse Ønsker ere nærmere blevne formulerede derhen, at der ønskes Adgang for dem, der have erhvervet Bevis som Sætteskipper, til at kunne føre Skib paa indtil 100 Tøns i Fart øst for Linien Lindesnæs-Textel, derunder navnlig over hele Østersøen. Det er i saa Henseende bleven fremhævet, at en saadan Udvidelse vil have overordentlig stor Betydning for den mindre Sejlskibsfart, der formentlig kæmper under vanskelige Kaar og er udsat for stærk Konkurrence navnlig fra svensk og tysk Sejlskibsfart, der i denne Henseende er gunstigere stillet.

Udvalget har erkendt Berettigelsen af de fremsatte Ønsker og har ejheller i saa Henseende set nogen Hindring i den Omstændighed, at Grænselinierne for den nuværende indskrænkede Fart er benyttet i Lovgivningen om Tilsyn med Skibe, men har dog paa den anden Side ment det betænkeligt — i hvert Fald bortset fra visse Overgangstilfælde — at give Navigatorer, der alene have bestaaet den nuværende Sætteskipperprøve, Ret til at føre Skib over hele Østersøen. Udvidelsen af den indskrænkede Fart til ogsaa at omfatte Fart i den nordlige Del af Østersøen er ret betydelig. Sejlads i denne Del af Østersøen er ofte vanskelig og maa gennemgaaende siges at forudsætte noget større Kundskab i Navigation, end hvad der meddeles til den nuværende Sætteskipperprøve. Føring af Skibsdagbog er derhos ved Bestemmelsen i Sølovens § 35 paabudt paa Sejlads i Østersøen nord for den 58de Breddegrad. Fordringerne til Navigation til den nuværende Sætteskipperprøve ville derfor efter Udvalgets Formening almindeligvis ikke kunne anses for fuldt tilstrækkelige til at fyldestgøre de Krav, der bør stilles til Navigatorer, hvem det betros at føre Skib over hele Østersøen. Paa den anden Side har man ikke ment at burde stille forøgede teoretiske

Krav til de Navigatorer, der kun ville gaa i Sejlads i de egentlige danske Farvande og den allernærmeste Del af Østersøen og Nordsøen. Til saadan Fart maa den nuværende Sætteskipperprøves Fordringer i Navigation vedblivende anses for fyldestgørende, idet Navigeringen i denne Fart stedse kan paaregnes at være støttet af et betydeligt Lokalkendskab.

Disse Hensyn have bevirket, at man har maattet anse det for den mest rationelle Ordning at foreslaa Fartsgrænser, der afvige noget fra de nuværende og i Overensstemmelse dermed foreslaa, at den nuværende Sætteskipperprøve erstattes med to Eksaminer, Kystskipperprøve og Sætteskipperprøven. Ved en saadan Eksamensordning vil man derhos — som nedenfor nærmere skal blive omtalt — kunne opnaa, at den teoretiske Undervisning til de egentlige Navigatorer og til Fiskerne vil kunne meddeles under ensartede Former.

Kystskipperprøven, der er omhandlet i Lovudkastets § 2, vil blive den mindste af de nautiske Eksaminer. Kravene til denne Eksamen ville i det væsentlige kunne svare til Kravene til den nuværende Sætteskipperprøve, dog at Fordringerne mulig ville kunne lempes noget. Den vil — som af § 6 i Udkastet til Lov om Sønæringen m. m. vil fremgaa — være nødvendig for Føreren af Skib paa over 20, men ikke over 100 Tøns i en Fart, der mod Vest begrænses af Linien Lindesnæs-Textel og mod Øst af Linien Kalmar-Rügenwalde.

Den nye Sætteskipperprøve, der omhandles i Lovudkastets § 3, vil — som af § 7 i Udkastet til Lov om Sønæringen m. m. vil fremgaa — være nødvendig for Føreren af Skib af den foran angivne Størrelse i al Fart øst for Linien Lindesnæs-Textel. Kravene ville paa nogle Punkter blive større end Kravene til den nuværende Sætteskipperprøve, baade derved at Navigation maa læres i noget videre Omfang og derved at enkelte nye Fag ere optagne.

Foruden de alt omtalte nautiske Eksaminer har man foreslaaet optaget en teoretisk Prøve i Motorlære. Denne Eksamen, der er kaldt Tillægsprøven i Motorlære, og som er omhandlet i Lovudkastets § 7, vil kun kunne tages efter bestaaet Kystskipperprøve eller Sætteskipperprøve. Da Benyttelse af Fremdrivningsmotor i mindre Fartøjer i de senere Aar er bleven meget almindelig, har Udvalget ment, at det maa anses for paakrævet, at der gives Førere af saadanne Fartøjer Lejlighed til at faa noget Kendskab til Motorer.